

Bake it Easy

Van dezelfde auteur:

FlowerPower
Macho's en Luiers

Tonny Groen

Bake it Easy

Auteursrecht

Tonny Groen

Bake it Easy is deel drie van de Dilemma reeks.

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Dit boek is een werk van fictie. Namen, plaatsen (met uitzondering van landen, steden en staten) en gebeurtenissen zijn fictief gebruikt.

Elke gelijkenis met een levend, of overleden persoon, berust op louter toeval.

Schrijver: Tonny Groen

Coverontwerp: Manou van Winden

ISBN: 9789464922578

© 2023, Tonny Groen

Uitgegeven in eigen beheer

info@tonnygroen.nl

Lieve lezer,

Wat leuk dat je mijn boek uitgekozen hebt om te lezen.

Met veel plezier heb ik deel drie van deze reeks geschreven.

Je kunt alle delen los van elkaar lezen, maar voor een complete ervaring is het natuurlijk leuker om bij nummer één te beginnen.

Wat je keuze ook zal zijn, ik wens je veel leesplezier!

Ik zou het leuk vinden als je een reactie achterlaat op een van mijn social media accounts, bij Kobo of Bol.com

Dit helpt ons als schrijvers enorm veel.

Bedankt!

Wil je op de hoogte blijven?

Ik ben te volgen op:

www.tonnygroen.nl

Instagram: tonny_groen

Facebook: Tonny Groen

Liefs,

Tonny

1

Als ik om me heen kijk, moet ik toegeven dat het er echt wel mooi uitziet. Met bloemen versierde stoelen staan in rijen opgesteld aan twee kanten van een enorme witte loper, die over het drassige gras ligt. Handig, want ik zou niet weten hoe ik anders met die enorme palen die aan mijn voeten prijken, heelhuids bij het altaar aan moet komen. Langzaam stromen de gasten binnen. Het is een uitgelaten boel en iedereen is in feeststemming. Behalve ik. Ik heb me vijf minuten geleden, onder het genot van een glas champagne, verstoopt voor de meest irritante vrouw die ik ooit heb ontmoet. Amanda. Amanda is de weddingplanner van Abby en Trey.

Zij is net als zo'n te strak opgewonden poppetje of kikkertje. Je kent ze wel. Je draait net zo lang aan het knopje, tot het volledig opgewonden is. Als je het dan loslaat, gaat het als een gek tekeer. Pas als de druk eraf is, gaat zo'n poppetje in een normaal tempo verder. Bij Amanda werkt dat dus niet. Zij blijft op het strakste punt opgewonden en rent al de hele dag als een hysterische kip rond. Ik begrijp dan ook niet hoe Abby en Trey het met haar hebben uitgehouden. Neem nou bijvoorbeeld gistermiddag. We hadden een laatste repetitie, om de puntjes op de i te zetten. Aangezien het de zesde "puntjes op de i" repetitie was, had ik mijn hakken niet aangetrokken. Waarom zou ik in godsnaam die ongemakkelijke krenge aantrekken, als het toch weer niet voor het echie is? Daarbij weet iedereen uit mijn omgeving dat ik van de sneakers ben. Niemand heeft daar ooit een probleem mee gehad. Tot Amanda mijn pad kruiste. Met opgetrokken neus werden mijn schoenen bekeken en beoordeeld.

'Dit kan dus niet hè! Waarom draag je geen pumps zoals normale vrouwen doen?'

Pardon?! Wat een arrogante truttebol zeg! Het liefst had ik haar met mijn in sneaker gestoken voet een dusdanige schop tegen d'r reet willen geven, dat ik met mijn tenen haar huig had kunnen kietelen. Maar ik hield me in en bleef beleefd.

Ik ben hier tenslotte voor Abby en Trey, niet voor Amanda.

‘Ik zal morgen als we naar het altaar moeten lopen, netjes mijn pumps dragen. Precies als een “normale” vrouw zou doen.’ Na deze woorden heb ik me omgedraaid en ben ik bij de mannen gaan staan.

Amanda schreeuwde nog: ‘Het heet schrijden, niet lopen!’ maar ik heb haar genegeerd. Ook zoiets... Dat schrijden... We moeten statig lopen alsof we een stok in onze reet hebben en er een kan hete olie op ons hoofd staat. Gek wijf. Wat denkt ze nou? Dat we familie kak & co zijn? We zijn verdomme op een paardenranch. De meeste kak die je hier vindt, ligt op de grond.

Nu je dit weet, begrijp je vast wel waarom ik me verstopt heb. Ik ben zó klaar met dat mens. Ze houdt me al de hele dag in de gaten, met die prikogen van d’r. ‘Waarom hangen die bruine krullen nog los? Ze moeten opgestoken.’ Of ‘Ja, je kan me wel met die bruine puppyogen aankijken, maar je bent zesentwintig. Gedraag je er ook eens naar.’ Ik wordt knettergek van dat mens! Ik neem nog een slok van de bubbels, die overigens heerlijk smaken. Helaas is mijn glas bijna leeg, maar er zit nog genoeg in, om mijn rustige moment wat te verlengen. O, god. Daar zal je haar hebben. Ik trek mijn benen in en adem zo zachtjes mogelijk.

‘Waar is dat kind?’ Amanda klinkt alsof ze in alle staten is. ‘Ik wist dat ze iets uit zou vreten. Het is ook altijd hetzelfde liedje.’ Ik neem nog een grote slok. Dan hoor ik Meggy praten. ‘Rustig aan nou. Ik weet zeker dat Haley in de buurt is. Misschien is ze gewoon even gaan plassen.’

‘Ik weet zeker dat ze níet gewoon aan het plassen is, Meggy. Je kan het opnemen voor je schoonzusje, maar ik heb het helemaal gehad met dat kind! Ze is net een peuter in de “ikke zelluf doen” fase, maar dan tien keer irritanter!’ Ik voel een lachkriebel opkomen. Ik heb geen idee wat ik misdaan heb, waardoor deze vrouw zo’n intense hekel aan me heeft, maar dát ze een hekel aan me heeft, is wel duidelijk.

‘Luister Amanda.’ Meggy klinkt rustig, maar ik kan aan haar stem horen dat ze zich ook aan Amanda ergert. ‘Ga jij nou gewoon de toiletten controleren, dan zoek ik Haley hier. Goed?’ Blijkbaar is Amanda akkoord gegaan, want ik hoor haar gemompel steeds zachter worden.

‘Hay? Waar zit je?’ Ik steek een voet vooruit, waardoor hij langs een stapel verhuisdozen uitsteekt. Meggy lacht en komt naar me toe. ‘Jemig zeg... Wat een paniekkip.’ Ik giechel en schuif een stukje op, zodat ze naast me kan komen zitten. Ze zucht en neemt plaats. ‘Hoe lang zit je hier al?’

‘Ongeveer een half uur denk ik.’ Ik wiebel met mijn inmiddels lege champagneglas. ‘Ik verstop me voor die heks van een Amanda. Weet je wat ik me afvraag?’ Meggy kijkt me van opzij aan. ‘Zou ze ook in een koekjeshuis wonen?’

Meggy proest het uit van het lachen. Dan wordt ze afgekapt door een forse kuch.

‘Kijk eens wie we daar hebben...’ Amanda staat met haar handen in haar zij en kijkt ons boos aan. ‘Wat een gezellig onderonsje hebben jullie hier. Zijn de dames soms vergeten dat ze klaar moeten gaan staan?’

Chris - een oude schoolvriend van Trey die aan mij gekoppeld is om naar het altaar te lopen, - steekt zijn hoofd om het hoekje van de stapel dozen. Hij negeert Amanda en steekt zijn hand naar me uit. ‘Ben je er klaar voor, lekker ding?’ Meggy giechelt en hupst van de tafel af. Ik volg haar voorbeeld en trek mijn belachelijk hoge pumps aan. Dan pak ik de hand van Chris vast en zet mijn beste glimlach op. Daar gaan we.

Chris en ik nemen plaats achter Gabe en Casey, die voorop lopen.

Daar staan we dan. Netjes in een rij met acht andere slachtoffers. Wij vrouwen allemaal in kobaltblauwe jurken en onmogelijk hoge hakken en de mannen in een antraciet grijs pak met blauw overhemd. Oké alle mannen, behalve Gabe. Hij heeft een kobaltblauw pak aan, knalroze sokken en overhemd, groene das en dito schoenen. Gabe gaat gekleed zoals Gabe altijd gekleed gaat.

Als we een sein krijgen, moeten we tussen alle gasten door, richting het altaar schrijden.

Je zal het wel begrijpen... Vandaag ben ik bruidsmeisje. De tweede godzijdank. Gabe loopt voorop en zal hopelijk met zijn pipo-outfit alle ogen van mij afhouden. Ik haat het om in het middelpunt te staan. Mede daarom zal ik nooit

van mijn leven de bruid zijn. Bah! Zet mij maar lekker ergens in een hoekje achterin de zaal. Daar vermaak ik me prima. Ik scan de achterhoofden van de gasten die in de zaal zitten te wachten. Ik zie kleine Logan bij Liam op schoot staan springen. Hij kijkt me aan en begint driftig naar me te zwaaien.

God wat houd ik veel van mijn neefje. Ook van mijn nichtje trouwens. Lily is met haar zes jaar al een echte dame. Als ze de make-up van haar moeder te pakken kan krijgen, zal ze het zeker niet laten zichzelf er mee vol te smeren. Ik kan een lach niet onderdrukken en blaas een handkus naar Logan. Liam draait zich om, zodat hij kan zien met wie zijn zoon aan het flirten is. Hij geeft me een knipoog, voor hij zich terug draait. Liam en ik hebben een goede band. Meggy is een toffe schoonzus en we hebben dezelfde vrienden. Een zootje ongeregeld kan je het beter noemen. Vandaag gaan er twee van dat zootje trouwen.

Abby en Trey.

Abby en Trey zijn al een aantal jaren een stel en nu “schrijden” ze straks naar het altaar. Ik schrik als Gabe een klein gilletje geeft en aan zijn schrijdt-tocht begint. Ik wil mijn eerste stap zetten, als ik ontdek dat mijn torenhoge hak in de grond geboord zit. Shit! Hoe kan dat nou? We staan toch op die verrekke witte loper die dit zou moeten voorkómen? Ik buk snel om mijn schoen los te trekken, maar Zoey die derde in de rij is, botst al tegen me aan. Ik verlies mijn evenwicht en donder voorover. Ik kan mezelf nog net opvangen met mijn handen, die nu onder de modder zitten. Heb ik weer! Ik ruk mijn hak uit de grond en zie dat er een gat in de loper achterblijft. Chris helpt me om mijn schoen weer aan te trekken, terwijl ik zo’n beetje paars aanloop van schaamte. Alle gasten kijken me met een blik vol medelijden aan. Lekker dan! Daar gaat mijn plannetje om niet op te vallen. Als ik eindelijk weer rechtop sta, moeten we een klein drafje inzetten om bij Gabe en Casey aan te kunnen sluiten. Ik zie Amanda in mijn ooghoek met een woeste blik mijn kant opkijken. Ze haat me nu natuurlijk nog meer, omdat ik me niet aan haar protocol houdt. Nou, dan hadden ze me maar kaplaarzen aan moeten trekken, in plaats van 12 centimeter hoge hakken. Wie bedenkt dat nou? Met hakken over een grasveld schrijden... Tss... compleet gestoord!

Als we eindelijk op onze plek naast het altaar staan, komt Trey binnen. Ik kijk met licht open mond naar de aanstaande man van mijn vriendin. Als ik heel eerlijk ben, zijn alle mannen die mijn vriendinnen gescoord hebben, lekkere kerels. Trey is dus geen vervelende verschijning om naar te kijken. Ik schrik op uit mijn gedachten als ik een elleboogpor van Gabe tussen mijn ribben voel. ‘Zeg... je mond hangt open. Straks begin je nog te kwijlen.’ Hij giechelt als een klein kind en ik sluit beschaamd mijn mond. Jep. Die stond inderdaad open.

De bruidsmars wordt ingezet en iedereen draait zich massaal om op zijn stoel. Ik kijk naar de plek waar Abby staat en moet een lach onderdrukken als ik de vieze plek, die door mijn val op de verder smetteloze witte loper, zie. Dan zet Abby de eerste stap en lijken de gasten massaal te zuchten. Hier en daar fluisteren mensen tegen elkaar hoe mooi ze haar vinden, maar verder is het muisstil terwijl de bruid langzaam richting het altaar loopt. Ik moet het met de menigte eens zijn. Haar jurk is echt prachtig en de witkanten stof valt als een tweede huid langs haar lichaam. De uitlopende sleep die bestaat uit rode rozen, maakt deze jurk echt Abby. Ik slik een brok weg en kijk naar Gabe die met een zakdoekje zijn wangen dept.

‘Is ze niet prachtig?’ snift hij. Ik knik en wrijf even over zijn arm.

De man die haar weggeeft ken ik niet, maar er is me verteld dat hij de zoon van een overleden klant is. Abby heeft een goed contact met de man opgebouwd, nadat zijn vader overleden was. Zijn vader heeft Abby, na het overlijden van haar moeder, door de moeilijke tijd die volgde heen geholpen en is haar heel dierbaar geworden. Aangezien Abby haar eigen vader nooit heeft mogen ontmoeten, neemt deze man het stokje over.

Bij het altaar aangekomen, geeft hij de hand van Abby aan Trey. Dan begint het officiële gedeelte en luisteren we allemaal in stilte naar de ambtenaar. Ik kijk naar de gasten en zie dat Meggy haar hoofd op Liams schouder heeft gelegd. Lily zit naast Liam en Logan is op zijn schoot in slaap gevallen. Ik ben zo blij dat mijn broer zijn geluk heeft gevonden. Voor hij Meggy had leren kennen deed hij niets anders dan werken. Nu hij zijn gezinnetje heeft, is er veel

veranderd. Ook voor mij. Ik ben niet meer de enige vrouw in zijn leven en daar ben ik zó blij mee.

Toen ik zestien was, overleden onze ouders. Liam is tien jaar ouder dan ik, dus hij vond het vanzelfsprekend, dat hij de zorg voor mij op zich nam. Natuurlijk was ik blij dat ik niet in een pleeggezin hoefde, maar van de een op de andere dag naar je broer moeten luisteren is ook niet gemakkelijk. Helemaal niet als je het over mijn broer hebt. Ik kon hem af en toe wel vermoorden.

Liam is van het beschermende soort man. Alle vrouwen in zijn leven, moet hij “veilig” houden. Nou... Dat was bij mij nogal een opgave. Ik deed er alles aan om het hem lastig te maken. Helaas kende hij me te goed en mislukte mijn pogingen altijd. Er was niks waar ik hem gek mee kon krijgen, behalve als het om jongens ging. Elk vriendje moest door zijn keuring komen, anders kon ik het vergeten. Één keer is hij zelfs zo ver gegaan, dat hij de jongen waar ik verliefd op was heeft laten oppakken door de politie. Doordat hij een studie rechten volgde en op een advocatenkantoor werkte, had hij toegang tot documenten waarvan ik uiteraard het bestaan niet wist. Ik had dus geen idee dat de jongen waar ik smoorverliefd op was, een flink strafblad had. Dat had die sukkel mooi verborgen gehouden. En toen Liam me ermee confronteerde... Nou ja, we weten allemaal wat verliefdheid met je doet. Ik was dus zo blind als een mol boven de grond en woest op mijn broer. Nu ben ik hem dankbaar. Natuurlijk had ik liever mijn ouders nog gehad, maar Liam was een goede vervanger. Ik ben nooit iets tekort gekomen en heb ondanks het verlies, een goede pubertijd gehad. Ik zal hem eeuwig dankbaar zijn voor alles wat hij voor mij gedaan, maar vooral ook gelaten heeft. Lily en Logan boffen met hem als vader, dat is een ding dat zeker is.

Ik schrik op uit mijn gedachte als ik iedereen massaal hoor juichen en er meerdere mannen tussen hun vingers beginnen te fluiten.

Ik kijk naar Abby en Trey en zie dat de ceremonie voorbij is. Tenminste... Aan hun innige houding te zien, ga ik daar maar vanuit.

Tijdens het diner deel ik de tafel met Gabe en Casey, Sadie en Dex, ene Lola-Ann en Buck en tot slot Chris. Ik heb Trey's zusje Sadie en haar vriend Dex nog niet eerder ontmoet en ik ben heel benieuwd hoe zij is. Langzaamaan verzameld iedereen zich bij zijn stoel en we stellen ons aan elkaar voor. Nét als ik mijn achterste op de zitting laat zakken, zie ik een gezicht waarvan ik hoopte het nooit meer te hoeven zien.

'Haley. Kunnen we even praten?' Ik recht mijn rug en kijk naar Gabe die tegenover me zit. Uit zijn oren komt zo'n beetje stoom en als hij zijn mond opent om mijn ex Mike volledig uit te kafferen, is Casey net op tijd om hem te onderbreken.

'Lieverd, niet hier. Ik begrijp dat je hem graag wilt bijten en krabben, maar we zijn op de bruiloft van Abs en Trey.' Ik bedank Casey door hem een glimlach te geven. Dan draai ik me om en kijk Mike met een uitgestreken gezicht aan.

'Wat doe jij hier? Weet het bruidspaar dat je hier bent?' Mike zakt door zijn knieën, zodat hij me recht aan kan kijken. Hij kijkt met een spijtige blik naar mijn ogen. Ogen die hem ooit vol liefde aankeken, die rivieren aan tranen gehuild hebben om zijn verraad, maar nu? Nu zijn die tranen bekoeld en veranderd in ijs. De blik die ik hem geef is kouder dan de gletsjers op Antarctica. Hij doet me helemaal niks meer.

'Hay, ik...' Ik steek mijn hand op om hem te onderbreken.

'Ik heet Haley. Niet Hay. Waarom ben je hier Mike? Ik neem aan dat je jezelf niet naar binnen gesmokkeld hebt, om een gezellig praatje met mij te maken.' Hij kijkt me teleurgesteld aan.

'Nee, ik ben hier omdat er problemen waren met de geluidsinstallatie.' Hij wijst naar de DJ om zijn woorden te bekrachtigen. 'De jongens belde en ik ben gekomen om het op te lossen. Maar nu ik hier toch ben, wil ik graag uitleggen waarom ik...'

'Er valt niks uit te leggen, vriend.' Liam staat achter me en aan zijn stem te horen is hij net zo blij met de komst van Mike, als Gabe en ik.

'Bedankt voor je bezorgdheid, Liam, maar ik denk dat Hay prima zelf antwoord kan geven.' Mike gaat rechtop staan en nu valt me pas op dat hij helemaal niet

zo'n lekker ding is. Ik vraag me af wat ik heb gezien in deze opgepompte blaaskaak? Helemaal als ik hem vergelijk met de heerlijke god naast Liam is komen staan... Ik schat hem ongeveer net zo oud als mijn broer, dus zesendertig? Ach... tien jaar leeftijdsverschil is niks. Niet als ik zie hoe de spieren in zijn armen aanspannen, wanneer hij zijn hand door zijn korte donkerbruine haar haalt. Het litteken op zijn linkerwang zou me af moeten schrikken, maar pfhieuw... Ik krijg het er eerder heet van. Voorzichtig kijk ik op en vinden mijn bruine ogen, zijn grijze. Dan weet ik het. Hij is vanavond de man die me mee naar zijn grot mag sleuren. Ik knipper met mijn ogen om mezelf tot de orde te roepen. Om het alfa gebeuren te onderbreken, sta ik zelf ook maar op. Dan sla ik mijn arm om de middel van de vreemde, maar o zo lekkere kerel en kijk strak naar Mike.

'Er valt niets meer te zeggen, Mike. Je bent een afgesloten hoofdstuk. Ik heb een vriend.' Ik kijk op naar de man die geen flauw idee heeft wat hij moet doen. Heel even kijkt hij geschokt van mij naar Liam. Dan krult zijn mond in een halve glimlach en steekt hij zijn hand uit naar Mike.

'Luc. Aangenaam. En jij bent de ex, begrijp ik?' Mike kleurt rood en schudt mijn zogenaamde nieuwe vlam, de hand.

'Ja, ik ehh... ben de ex. Ik zal jullie niet langer van het feest houden. Fijne avond allemaal.' Dan draait hij zich om en loopt met zo'n enorme vaart weg, dat het lijkt alsof hij door een roedel bloeddorstige honden achterna gezeten wordt. Ik kan een lach niet tegenhouden en begin te giechelen. Al snel lacht iedereen met me mee.

'Zag je dat? Hij wist niet hoe snel hij weg moest komen,' giert Gabe.

Als ik uitgelachen ben, draai ik me naar de man die blijkbaar Luc heet.

'Bedankt dat je zo snel schakelde en mijn spelletje meespeelde. Je bent mijn redder vanavond.' Ik wil hem een hand geven, maar hij buigt voorover en kust me bijna op mijn wang. Zijn lippen blijven iets langer hangen dan nodig en ik voel een rilling over mijn rug lopen als ik zijn warme adem in mijn oor voel.

‘Snel schakelen en mooie vrouwen redden, zijn mijn specialiteiten. Dat je het weet,’ zegt hij zo zacht dat alleen ik hem kan horen. Dan gaat hij rechtop staan en loopt weg.

Holy Shit!

Veel tijd om bij de vreemde situatie stil te blijven staan hebben we niet. Ik ga - nog steeds een beetje van de kaart - weer op mijn plekje zitten. Vrijwel meteen komen er hordes serveersters aanlopen, met schalen die vol liggen met eten. Het water loopt me in de mond en ik wrijf in mijn handen als er twee enorme schalen op onze tafel neergezet worden. Chris, de oude schoolvriend van Trey die me naar het altaar begeleid heeft, komt naast me zitten. ‘Ik heb honger als een Texaans paard.’ Hij schept een berg gebakken aardappeltjes op zijn bord en vult de nog lege plek met een flinke steak. Het is niet te missen dat we op het platte land zijn. Hier wordt niet gegeten, maar gevreten.

Sadie, het jongste zusje van Trey, en haar vriend Dex, zitten tussen Gabe en mij in. Lola-Ann en Buck zitten tussen Casey en Chris in. Het is een gezellig groepje, al is Lola-Ann wel een beetje stil.

Dex legt Gabe de voordelen van intieme piercings uit, wat Casey aan het blozen maakt. Gabe daarentegen hangt aan zijn lippen.

‘Dus jij hebt zo’n frenum?’ vraagt Gabe geïnteresseerd. Dex knikt en propt wat gebakken aardappeltjes in zijn mond. ‘En als je dan... jeeetwel doet?’ vraagt hij op zachtere toon. ‘Kom je dan niet sneller klaar? Ik bedoel... Ik vind het erg aantrekkelijk klinken hoor, die extra stimulatie, maar ik wil niet dat het te snel afgelopen is zeg maar.’ Casey zucht beschaamd en drukt een hand tegen zijn voorhoofd.

‘Wat zit je nou ineens preuts te doen?’ Gabe kijkt geïrriteerd naar zijn man en recht zijn rug. ‘Je weet dat ik er al langer over loop te denken om mezelf een beetje te versieren.’ Casey legt zijn vork neer en pakt Gabe zijn hand vast.

‘Lieverd, ik vind je prachtig zoals je bent.’ Sadie trekt haar wenkbrauwen op. ‘Zit je hier nu gewoon te verkondigen dat Gabe een mooie lul heeft?’ Ze schiet in de lach en ik kan er niks aan doen, maar ik kan mijn lach ook niet langer

inhouden. Dit onderwerp is niet bepaald het gespreksonderwerp wat je op een bruiloft verwacht. Als Gabe dan ook nog beledigd reageert, is de hilariteit helemaal compleet.

‘Ik hèb ook een mooie lul!’ roept Gabe veel luider dan goed is voor de plek waar we zijn. Als er aan de tafel naast ons ook nog een applaus losbarst voor zijn uitspraak, weet die arme Casey helemaal niet meer waar hij het zoeken moet. Sadie en ik gieren het uit van het lachen, bij het zien van Gabe die nu ook met een rode kop van schaamte aan tafel zit.

‘Je vloekt bij je overhemd,’ zegt de stille Lola-Ann plotseling. We kijken haar allemaal verbaasd aan, maar dan moeten Gabe en Casey zelf ook lachen.

‘Ik ben blij om te zien dat jullie het gezellig hebben.’ Trey en Abby lopen de zaal rond om een praatje met de gasten te maken. Precies op het moment dat wij gieren van het lachen, zijn ze bij onze tafel aangekomen.

‘Gabe wil een piercing in z’n... ik citeer: “mooie lul.”’ Abby kijkt van mij naar Gabe en schiet in de lach.

‘Gatsie, Gabe. Waarom zou je je kleine jongen laten doorboren?’ Trey buigt zich naar zijn kersverse vrouw en fluistert iets in haar oor, waarvan ze moet blozen.

‘Lieve, Abs. Ik denk daar al een hele tijd over. En waarom zou ik mijn gróte jongen,’ zegt hij met nadruk op grote, ‘niet mogen versieren?’

Trey moet duidelijk moeite doen om niet in de lach te schieten.

‘Maar dan moet je me toch eens uitleggen,’ gaat Abby ongestoord verder. ‘Je laat een stuk ijzer door je pik drukken, maar voor wie? Niemand ziet dat toch?’ Gabe zucht. ‘Nou en. Ik zie het zelf toch? En Casey ziet het...’

‘Nou, jippie,’ murmelt Casey, waardoor wij allemaal weer in de lach schieten. Abby buigt voorover en geeft Gabe een kus op zijn wang.

‘Lieverd, als jij gelukkig wordt van een ijzeren staaf door je pik, dan zou ik zeggen... Ga ervoor!’ Gabe wordt helemaal blij en kijkt naar zijn man.

‘Zie je nou? Zo kan het ook. Abs steunt me tenminste.’

Trey schudt zijn hoofd en geeft aan dat ze weer verder moeten. Ze wensen ons nog een gezellige avond en lopen bij onze tafel vandaan.

We beginnen weer te kletsen en laten het hele piercing plan van Gabe met rust. Lola-Ann verteld me dat ze op de ranch van Trey's ouders paardrijles geeft. Ze verteld over Lucifer, het paard dat Abby van Trey heeft gekregen en hoe ondeugend deze is.

Buck, de man van Lola-Ann is de eigenaar van het dorpscafé en verteld wat leuke verhalen over Trey in zijn jongere jaren.

Casey heeft niet veel meer gezegd, sinds het piercing-gedoe. Het zit hem blijkbaar nog erg hoog dat zijn man zijn penis wil laten doorboren.

'Dex?' begint Casey voorzichtig. Als hij Dex z'n aandacht heeft gaat hij verder.

'Zo'n piercing hè... Hoe lang duurt dat voordat het genezen is?' Dex begint te lachen en neemt een slok van zijn bier, voor hij antwoord geeft.

'Een week of zes tot acht.' Gabe verslikt zich in een slok wijn.

'Zes tot acht?' proest hij. 'Mag je zó lang geen seks?' Dex haalt zijn schouders op en Buck mompelt dat niemand het in zijn kop moet halen om met een naald in de buurt van zijn pik te komen, tenzij diegene levensmoe is.

Lola-Ann, Sadie en ik gieren het uit bij het zien van de geschokte gezichten van de mannen. Behalve Dex, zijn ze allemaal krijtwit geworden.

'Nee!' zegt Casey gedecideerd tegen Gabe. 'Ik wil het niet hebben.'

'Nou ja zeg. Wat doe je nou moeilijk?'

'Ik doe moeilijk? Wat ga je Mira uitleggen? Nou?'

Mira is de geadopteerde dochter van Casey en Gabe. Een prachtig tweejarig meisje uit India. Vanaf het moment dat de mannen haar adopteerde, doet ze het heel erg goed. Zij doen het heel erg goed. Mira is het middelpunt in hun gezin en ik weet zeker dat ze nog meer kinderen zullen adopteren.

'Mira is twéé jaar oud. Die weet straks niet beter dan dat pappie een staafje door zijn staafje heeft.' Casey zucht. 'Trouwens...' gaat Gabe verder. 'Ik zag laatst dat een vader van een ander kindje dat bij Mira op het dagverblijf zit, ook een beetje moeilijk liep. Ik denk echt dat ik niet de enige vader ben die wat versiering in zijn lid laat plaatsen.' Casey trekt zijn wenkbrauwen zo snel op, dat ze er bijna vandoor vliegen.

'Je bedoeld de vader van Alfie? Dat jongetje met dat rode haar?' Gabe knikt.

‘Lieverd die heeft een vasectomie laten doen.’ Gabe begint te glimlachen en herhaalt het woord. ‘Vasectomie... Dat klinkt ook als een lekkere. Waar gaat die in?’ Hij kijkt naar Dex die hoofdschuddend aangeeft dat hij geen idee heeft wat dat is.

‘Gabe, lieverd. De vader van Alfie is gesteriliseerd. Je weet wel... zijn zaadleiters zijn doorgesneden en dicht gebrand, zodat hij geen broertje of zusje voor Alfie in zijn vrouw kan spuiten...’ Buck proest het uit, wat Gabe niet kan waarderen.

‘Nou...’ zegt hij beledigd. ‘Dan neem ik dus gewoon die frenum.’ Casey zucht weer. ‘We zullen zien. Maar weet dat ik niet opgeef.’

Gabe snuift en wil iets terug zeggen, maar hij wordt onderbroken door iemand die met zijn mes tegen een glas tikt. Tijd voor speeches en hopelijk is daarmee het piemel doorboor probleem dan eindelijk van tafel.

Na de speeches willen Abby en Trey de taart aansnijden. Mijn taart. Omdat ik een taartenbakkerij heb, hebben ze mij gevraagd hun bruidstaart te maken. Ik ben er een week mee bezig geweest aangezien de sleep, die op spectaculaire manier uit de taart komt, uit handgemaakte rode suikerrozen bestaat. Dezelfde rozen als die op de sleep van Abby’s jurk.

Ik excuseer me bij mijn tafelgasten en loop zachtjes naar de plek waar mijn twee medewerkers druk in de weer zijn om de laatste controle uit te voeren. ‘Lukt het meiden?’ vraag ik zachtjes, zodat ik de speech van Trey’s vader niet verstoort. Vicky en Nance knikken.

‘Hij is echt prachtig,’ zegt Nance zachtjes ‘En gelukkig zonder problemen aangekomen.’ Ik kijk vol trots naar de taart.

‘Ja, hij is prachtig,’ zucht ik. ‘En straks is hij binnen een half uur verdwenen.’ Ik klink licht melancholisch, waardoor de meiden moeten giechelen. ‘Hoe gaat het in de winkel? Zijn alle bestellingen die voor vandaag op de planning stonden gelukt?’ Ik kijk naar Vicky die driftig begint te knikken.

‘Voor morgen is alles ook al klaar, dus je hoeft je nergens druk om te maken,’ zegt Nance op geruststellende toon. Ik geef de meiden een kus op hun wang. Ze

zijn twee toppers en ik zou niet weten hoe ik het zonder hen zou moeten redden. Zij draaien zo'n beetje mijn hele winkel. Ik heb het zo druk met alles achter de schermen, dat ik bijna geen tijd meer over heb om zelf te bakken. Eerst vond ik dat niet leuk, maar inmiddels ben ik stiekem wel blij dat ik niet meer iedere ochtend om vier uur op hoeft te staan. Ik heb een geweldig team opgebouwd, waardoor mijn winkel "Sunrise Bakery" een bekende naam in de stad geworden is.

Uit de zaal klinkt een oorverdovend applaus en ik hoor hoe Amanda in de microfoon begint te praten.

'Dames en heren, na deze prachtige woorden is het tijd voor de taart.' Ik knik naar de meiden dat ze de taart binnen mogen rijden. Oeh's en Ah's klinken vanuit de zaal. Ik weet dat de taart op de plek staat, doordat Amanda weer begint te spreken. 'Dames en heren, hier is de bakster van de taart, Haley Ferguson, eigenaresse van Sunrise Bakery.' Ik haat dit moment. Alle ogen zijn nu op mij gericht en het liefst maak ik rechtsomkeer en vertrek zo snel mogelijk.

Maar omdat Abby en Trey heel graag willen dat ik hen het mes overhandig, loop ik nu met een bonkend hart door de menigte. Ik geef het mes aan Trey. Hij kust me op mijn wang en bedankt me zachtjes voor de taart.

'Hij is echt prachtig geworden, Hay. Echt. Het is eigenlijk zonde om hem aan te snijden.' Abby heeft tranen in haar ogen. Ik geef haar een kus op haar wang en fluister dat ik het eigenlijk wel met haar eens ben. Dan geef ik een knipoog en laat het bruidspaar doen wat ze moeten doen. Met pijn in mijn hart kijk ik toe hoe het pasgetrouwde stel het mes door de cake laat zakken en zo de taart ruïneert waar ik een week lang mee bezig ben geweest. Als ze een hap nemen en hun ogen sluiten, is de pijn al snel verdwenen. Hier doe ik het voor. Ik denk dat dit het geluuksmoment van iedere bakker is. Dat moment van genot, het moment dat de smaken in de monden exploderen en niemand nog aan iets anders kan denken dan aan jouw creatie.

Als ik weer plaatsneem, reikt een serveerster me een taartpunt aan. Ik steek mijn hand op en bedank vriendelijk. Voor mij geen taart. Daar heb ik mijn buik inmiddels wel mee vol.

2

Eindelijk breekt het moment aan, waar ik gelukkig van wordt. Het feest. Abby en Trey openen de avond met de openingsdans. De band zingt het nummer “Still Into You” van Dylan Brady en het paar schuifelt zachtjes over de vloer. Het is een prachtig moment en iedereen kijkt in stilte toe. Een vreemd gevoel bekruipt me, als ik zie hoe Trey vol liefde naar zijn kersverse bruid kijkt. Ik trek me terug en leun in een hoekje tegen een muur, waar ik alles van een afstandje kan bekijken. Op dit moment voel ik me een buitenstaander op het feest van vreemden. Alsof ik hier niet thuis hoor. Mijn gedachten dwalen af van het tafereel voor me. Heeft er ooit een man zo naar mij gekeken? Ik slik een brok weg als ik beseft dat ik zulke liefde nog nooit heb mogen ervaren. Sterker nog, als Liam me niet regelmatig behoed zou hebben voor de slechte mannen die ik uitkoos, zou ik eerder kans gehad hebben op een leven vol geweld. Niks liefde, maar haat en nijd zouden de hoofdthema’s geworden zijn.

‘Vanwaar deze verdrietige blik?’ Ik schrik van de stem die eerder deze avond, kippenvel over mijn hele lijf veroorzaakte. Luc staat naast me en leunt op dezelfde manier als ik, tegen de muur. Ik sluit kort mijn ogen en haal diep adem.

‘Haley, wat is er aan de hand?’

‘Hoe weet jij mijn naam?’ vraag ik verbaasd. Luc lacht en knikt naar Liam.

‘Wat denk je zelf? Trouwens, zou het niet heel onbeschoft zijn als ik de naam van mijn vriendin niet zou weten?’ Nu ben ik degene die in de lach schiet.

‘Beetje wel hè? Sorry nog daarvoor.’ Luc haalt zijn schouders op.

‘Ik vond het niet erg hoor. Alleen doe ik niet aan vriendinnen.’ Ik kijk hem met grote verbaasde ogen aan.

‘Waarom niet? Je hebt vast keuze genoeg. Ik bedoel... kijk naar jezelf. Je bent een lekker ding.’ O, god... Waarom zeg ik dit? ‘Maar ik snap je wel hoor. Ik doe ook niet aan relaties. Niks voor mij,’ zeg ik snel voordat hij denkt dat ik iets van hem wil. Hij draait zijn hoofd mijn kant op en kijkt me verbaasd aan.

‘Waarom zou zo’n mooie meid als jij, zichzelf van de markt halen?’ Ik lach sarcastisch.

‘Nou, ik kan dan misschien mooi zijn, ik ben heel slecht in het uitzoeken van mannen.’ Luc haalt diep adem. Dan legt hij zijn hand tegen mijn wang en strijkt met zijn duim over mijn onderlip. Shíítt... Zijn aanraking laat me niet onberoerd. Tussen mijn benen begint een kloppend gevoel, waar ik totaal niet op zit te wachten.

‘Wie heeft jou zo gekwetst dat je geen relatie meer wil?’ Het lijkt er meer op dat hij hardop denkt, dan dat hij het me werkelijk vraagt. Toch geef ik antwoord.

‘Nou, heb je even? Het is nogal een lijst namelijk.’ Bij het horen van deze woorden, worden zijn ogen zo zwart als de avondlucht. Dan buigt hij plotseling naar voren en drukt zijn lippen op de mijne. Als vanzelf open ik mijn mond en geef hem toegang. Mijn handen glijden over zijn borst en met gesloten ogen, voel ik hoe zijn grote, warm handen mijn gezicht omhullen. Alle gasten beginnen te joelen en klappen, waarop Luc me abrupt loslaat. Hij mompelt een vloek en beent dan bij me weg. What the fuck heeft dít te betekenen?

‘Ja! Jij daar!’ Ik schrik van Gabe die met een brede grijns op zijn gezicht voor me opdoemt. ‘Wie was dat en waarom zaten jullie aan elkaar vastgezogen?’ Ik zucht en voel tranen opkomen.

Gabe komt naar me toe en kijkt me verschrikt aan. ‘Shit, sorry, Hay. Gaat het wel met je?’ Ik haal mijn schouders op. ‘Wie was dat? Moet ik hem achterna gaan en op zijn bek slaan?’ Hij kijkt me meelevend aan. ‘Hay, wat is er gebeurd?’ Ik kijk in de richting waar Luc zo’n beetje naartoe rende.

‘Ik weet het niet, Gabe. We waren aan het praten en ineens zoende hij me.’ Een traan piept uit mijn oog en ik vervloek mezelf, omdat ik hier op een feest sta te janken. ‘Ken je die gast?’ Gabe slaat zijn arm om me heen en biedt me zo een beetje troost. Toch voelt zijn aanraking niet als die van Luc. Warm, vertrouwd en... veilig. ‘Hij heet Luc,’ zeg ik zachtjes.

‘Luc... en verder?’

‘Ik weet verder niets over hem. Alleen dat hij Luc heet en hij eerder vanavond deed of hij mijn vriend was. Daar was je bij trouwens. Met dat gedoe met Mike.’

Gabe’s ogen worden groot. ‘Was hij dat? O, mijn god, Hay. Die kerel was een dikke tien! Waarom liep hij ineens weg? Jullie leken het erg naar jullie zin te hebben.’ Hij giechelt zachtjes. Wist ik maar wat er mis met me is, dan zou ik er alles aan doen om het te veranderen, zodat leuke mannen niet uit mijn leven weg hoeven te rennen.

‘Ik weet niet wat er gebeurde. We stonden te praten en toen zoende hij me opeens.’ Gabe laat een genotzalige zucht ontsnappen. ‘Maar zo plotseling als het begon, was het ook voorbij. Erger nog, hij vloekte en liep weg.’ Er rolt nog een traan over mijn wang. ‘Niemand wil mij, dus waarom zou ik nog moeite doen, Gabe? Ik kap ermee. Ik hoef nooit meer een man en ik wil nooit meer gekust worden.’ Gabe grijpt geschokt naar zijn hart.

‘Haley, nee! Dit kan je niet menen. Je moet liefde niet afzweren omdat je een paar keer teleurgesteld bent.’ Ik snuif luid.

‘Een paar keer? Je bedoeld altijd! Gabe, er is nog nooit een man geweest die alles voor me over had, zoals jij en Casey voor elkaar overhebben. En kijk nou naar mijn broer en Megs, Abby en Trey... Jullie gaan voor elkaar door het vuur. En wat tref ik? Mannen die gewelddadig zijn, die alleen voor de seks met me aanpappen of erger nog. Die me zoenen en dan vloekend wegrennen! Hoe kan ik in godsnaam nog in liefde geloven?’ Ik adem diep in en zie in mijn ooghoek dat Luc van een afstandje naar mij en Gabe kijkt. Lul! Gabe kijkt me sprakeloos aan en opent zijn armen voor een knuffel. Ik laat me door deze lieve, lange slungel omhelzen en neem mijn besluit.

Voor mij geen mannen meer. En zéker niet als ze een sexy litteken over hun linker wang hebben lopen.

‘Mag ik nog een ex on the beach?’ De barkeeper lacht en maakt een nieuwe seks on the beach voor me. Ik ben twee uur geleden begonnen met vier shotjes en daarna ben ik overgegaan op cocktails. Grote, kleurrijke cocktails.

Naarmate ik de derde cocktail op slobber, word het lichter in mijn hoofd en kan ik eindelijk genieten van de feestende mensen om me heen. De barkeeper heb ik tot mijn nieuwe beste vriend uitgeroepen, want hij maakt elke keer mijn drankje.

‘Mop, het is seks on the beach.’ Ik giechel.

‘Ja, dat weet ik wel, maar ik heb besloten dat ik voor elke ex een cocktail ga drinken. Gewoon om te vieren dat ze mijn ex zijn.’ De man schenkt me een lach en zet een vierde ex voor me neer.

‘Hoeveel exen heb je nog te gaan?’ Ik houd mijn handen voor mijn gezicht en begin te tellen op mijn vingers. Tot mijn grote ergernis maakt de hoeveelheid alcohol die ik op heb het niet gemakkelijk om mijn vingers recht te houden. Als ik het drie keer geprobeerd heb, geef ik het op. ‘Nog een heleboel,’ zeg ik tot slot.

De barkeeper loopt lachend weg en helpt een paar andere mensen. Ik probeer in mijn hoofd te tellen hoeveel exen ik nog te gaan heb. Als de barkeeper terugkomt, weet ik dat ik nog drie exen te gaan heb. ‘Ik heb nog drie exen,’ zeg ik trots dat ik het uitgevogeld heb. ‘O, maar ik weet niet of Luc meetelt of niet.’ De barkeeper trekt geamuseerd vragend zijn wenkbrauwen op.

‘Luc tongde alleen met me daarnet. Hij is heel dominant, weet je?’ Ik wijs naar het hoekje waar het allemaal gebeurde. ‘Hij is de meest lekkere, dominante alfa man, die ik óóit tegen ben gekomen.’ Ik knik overtuigend. ‘Zó sexy, zucht ik zwijmelend. ‘Maar hij liep ineens weg, dus ik weet niet of ik voor hem ook een ex moet drinken.’

‘Ik denk dat jij helemaal niets meer moet drinken, Koekje.’ Ik kijk verbaasd om, om recht in het gezicht van Luc te kijken.

‘Nou, dat is ook toevallig. Ik had het nét over je,’ lal ik tegen Luc. ‘Kijk. Dat is nou Luc de sexy, vloekende wegloper,’ ga ik tegen de barkeeper verder. Hij knikt naar Luc en loopt dan lachend weg.

‘Hé! Je bent een verrader. Kom terug. Ik wil straks nog een ex!’ roep ik hem na, maar hij negeert me en praat met anderen. Ik laat me van mijn kruk glijden.

‘Ik ga dansen.’ Ik duw Luc opzij en werk mezelf naar de dansvloer, waar ik me bij Gabe, Lexi en Meggy voeg. ‘Hey, meid. Waar heb jij uitgehangen?’ Gabe slaat zijn arm om mijn middel en neemt me mee in zijn dans.

‘Ik heb exen gedronken!’ gil ik boven de muziek uit. Dan giechel ik en begin driftig te knikken. ‘Heerlijke cocktails, tot de tongkoning het kwam verpesten en de barkeeper een verrader werd.’ Meggy die meegeluisterd heeft, schiet in de lach. ‘En wie is hier een tongkoning?’ Ik trek mijn neus op.

‘Gewoon een vent,’ zeg ik, wat me een grom achter me oplevert.

‘Hé, Lucas! Kom ook dansen!’ gilt Meggy. Ik draai me om en duw Luc, die voluit Lucas blijkt te heten, tegen zijn borst.

‘Nee! Wegwezen jij! Je bent stom!’ Ik duw zo hard ik kan, maar hij gaat geen millimeter achteruit. ‘Ga weg, Luc! Ik wil dansen en jij moet weg!’

‘Nee! Lucas moet blijven,’ roept Meggy luid waarop ik haar boos aankijk. ‘Hij moet dansen. Kom, Lucas. Dans met ons mee.’ Meggy trekt hem aan zijn arm naar ons groepje. Dan voel ik zijn handen op mijn heupen en trekt hij me met mijn rug tegen zijn borst. Als hij begint te bewegen, beweeg ik als vanzelf met hem mee. Na een kort protest, geef ik mijn verweer op en leg mijn hoofd tegen zijn borst en sla mijn arm om zijn nek. Dit is zo... zo fout.

Ik wordt langzaam wakker. Een kreun ontsnapt mijn keel, als ik me bewust wordt van het bonkende gevoel in mijn schedel. Hoeveel heb ik gisteravond gedronken? Ik lig wel lekker. Zo lekker zelfs, dat ik mijn hoofd terugleg op de warme borst van mijn bedgenoot. Ik laat mijn hand over zijn borst glijden en dwaal af naar zijn navel. Sneller dan ik had gedacht, raak ik een enorme ochtenderectie. Wacht... ochtenderectie? O, mijn god... Er ligt een man in mijn bed en ik heb geen idee hoe hij hier is gekomen. Ik probeer zo goed mogelijk terug te denken aan de vorige avond. Ik was op het feest van Abby en Trey. Ik danste met Gabe, Meggy en Lexi. Oja... en met een man. Zou hij met me naar mijn kamer gegaan zijn? Wie was hij ook alweer? Langzaam open ik mijn ogen. Dan zie ik wie de eigenaar van het warme, harde lichaam is. Hij slaapt nog. Waarom is hij naakt? Hebben we...? Ik til voorzichtig het dekbed op, om te

kijken of ik mijn ondergoed nog aan heb, of niet. Alleen mijn slipje is nog aan. Ik kan het niet laten om naar zijn erectie te gluren. Kolere! Dat is geen micropenis.

‘Bevalt het uitzicht een beetje?’ Zijn raspende stem zet al mijn zintuigen op scherp. Kippenvel raast over mijn lichaam en tot mijn grote ergernis worden mijn tepels twee harde puntjes. Ik klap het dekbed naar beneden en draai me van Lucas af. Voor ik de kans krijg om uit bed te stappen, wordt ik door twee grote handen aan mijn armen tegengehouden. ‘Waar denk jij naartoe te gaan?’ Ik probeer me los te wurmen maar hij is natuurlijk sterker dan ik. Ik weet dat ik geen kans maak om dit te winnen, dus ik geef het op en blijf op de rand van het bed zitten. ‘Haley.’ Zijn stem is dwingend. Ik adem diep in en hoor een trilling in mijn stem als ik begin te praten. ‘Ik kan dit niet, Lucas.’

‘Je kan wat niet?’ Hij zucht geïrriteerd.

‘Dit.’ Ik wuif met mijn hand door de kamer. ‘Jij en ik.’

‘Je zegt dat wij niet samen kunnen zijn?’ Ik knik. ‘En toch zijn we hier. Samen. Jij en ik.’ Zijn stem is zacht, maar hij kan de irritatie er niet uit weghouden.

‘Luc, ik weet niet eens hoe ik hier gekomen ben. Dus hoe kan je denken dat dit iets kan zijn?’ Hij slaat zijn arm om mijn schouders en trekt me achterover, terug op het bed. Ik laat me achterover vallen en blijf liggen, met mijn benen over de rand. God wat bonkt mijn kop. Mijn ogen hou ik gesloten. Bang voor waar ik tegenaan kijk, als ik ze open.

‘Kijk me aan.’ Zijn dwingende stem maakt dat ik meteen reageer. Als ik mijn ogen open heb, zie ik dat hij me ondersteboven aankijkt. Zijn blik is donker, toch voel ik me op mijn gemak. Soort van dan... ‘Maak je niet zo druk. Oké?’ Dan laat hij zijn vinger langs mijn arm glijden. Kippenvel raast over mijn huid. ‘Ik weet dat jij het ook voelt,’ zegt hij op duistere toon waardoor mijn instinct gewaarschuwd zou moeten worden. Ik ben al te vaak in duistere relaties gestapt. En niet één ervan heeft me goed gedaan.

Toch kan ik niet weglopen. Hij heeft gelijk. Ik heb het ook gevoeld. De kippenvel, het vertrouwde en veilige... de schokjes als hij me aanraakt... Ik slik en knik.